

MIN RESPONS PÅ BOB DEEWAYS KRITIK AV BILL JOHNSON

INLEDNING

Bloggen "vaknasverige.se" lade i juli upp en artikel som riktar kritik mot Bill Johnson. Vaknauppsverige vill genom artikeln varna människor för att åka på den Helandeskola som bl.a. Bill kommer att medverka på i början av augusti. Konferensen arrangeras av New Wine och drygt 10 församlingar i Malmö. Artikelns originaltext är på engelska och en bekant till bloggans författare har översatt texten. Ursprungstexten är skriven av Bob Deeway, som skriver för *Apprising Ministries*. Deras passion är att varna för rörelser och tendenser som de anser strider mot den klassiska kristna läran.

Jag ogillar egentligen att skriva en respons specifikt riktad mot en artikel eller blogg och föredrar att fokusera på vad jag är *för*. Även om jag tidigare har skrivit ett dokument som delvis skrevs i polemik mot vad jag kallar "falska-profeter-teologin" så utgick jag då inte från en specifik källa. Mitt syfte med denna respons är inte att kritisera bloggen eller Apprising Ministries. Min drivkraft till responsen är att jag misstänker att denna artikel kan förvirra människor och hindra dem från att se klart. Artikeln är full av felaktigheter, missförstånd, tveksam teologisk reflektion och återger inte Bills undervisning på ett schysst sätt.

Om du är intresserad av ämnet och hur man bedömer falska profeter och falsk andlighet rekommenderar jag varmt mitt dokument "Falska profeter & falsk andlighet". Du hittar det på min blogg. Man kan säga att min respons på denna artikel blir ett exempel på hur man kan tillämpa sanningarna i dokumentet.

Hoppas du är intresserad av ämnet, för denna respons blir ganska lång eftersom jag väljer att inkludera hela artikeln. En del av min kritik mot artikeln är just dess modell: att rycka korta meningar från Bills bok och sedan skriva ett halvt A4 om vad Bill *verkligen* menar. För att undvika att göra samma fel infogar jag mina kommentarer i artikeln. Om du har ett exemplar av boken "*When heaven invades earth*" hemma så slå gärna upp artikelförfattarens sidhänvisningar och se själv om du tycker att han återger innehållet korrekt.

God bless!

/David Wellstam

En invasion av villfarelser: en granskning av Bill Johnson – *När himmelriket tränger fram (When heaven invades earth)*

[Originaltexten](#) på engelska. Översatt av en vän i Herren och publicerat här med hennes tillåtelse. Bild och bildtext är inlagt av mig.

Bill Johnson kommer till Healing School i Malmö nu i augusti. I skrivande stund är redan över 600 anmälda till helandeskolan. Huvudarrangörer är Global Awakening och New Wine Sverige. Drygt tio lokala församlingar i Öresundsregionen står bakom som lokala arrangörer: Immanuelskyrkan Malmö, Malmö Pingstförsamling, Malmö International Church, Hyllie Park Kyrkan, Malmö Vineyard, Wesleykyrkan, Restoration Ministries, The Reedemed Church of God, Thomaskyrkan, Ad Fontes i Lund, Christian City Church, Korskyrkan och Malmö Huskyrka.

Av [Apprising Ministries](#) särskilda korrespondent Bob DeWaay.

Bill Johnson från Redding, Kalifornien, har blivit en populär lärare i en av de senaste upprepningarna av Tecken och under-rörelsen. Hans bok, *When Heaven Invades Earth* (När himmelriket tränger fram), avslöjar hans underliggande teologi.

Johnson tror att det kommer att bli en väldig väckelse i ändens tid vilken kommer att sättas igång av en "Elia generation" [1] (en idé från den heretiska Latter Rain-rörelsen) som ska överstiga alla andra generationer av kristna med avseende på deras förmåga att göra stora kraftgärningar.

Johnson påstår följande om sig själv och sina kollegor:

"Vi kommer att ha Elia smörjelse när vi förbereder för Herrens återkomst på samma sätt som Johannes döparen hade Elia smörjelse och förberedde folket för Herrens ankomst" (Johnson: 184) [2].

Vad som sägs är att dessa elitister kommer att sätta igång en enorm väckelse med större tecken och under än de Jesus gjorde. Denna explosion av mirakler, förväntar de sig, kommer att framkalla en enorm väckelse innan Kristi återkomst.

RESPONS: Bob DeeWay får det att låta som om Bill har ett elitistiskt tänkande, d.v.s. upphöjer sig själv och en mindre grupp över massan. Läser man sammanhanget i boken är det dock uppenbart att Bill inte alls talar "om sig själv och sina kollegor", utan om alla troende i den generation som växer upp just nu. Bill tror på en stor väckelse i den sista tiden (inget fel med det) och att alla troende som vill tillsammans kommer att leda människor till tro. Bob är dåligt informerad om Bills undervisning när han påstår att Bill är elitisk. Faktum är att Bill ofta poängterar att tiden för superevangelister till stor del är över och att det är "vanliga kristna" som kommer att utföra stordåd.

Johnson påstår:

"Jag lever för väckelsen som håller på att uppenbaras och tror att det kommer att överträffa alla tidigare rörelser tillsammans, och kommer att föra mer än en miljard själar in i Riket" (Johnson: 23).

Den grundläggande hypotesen är att Gud alltid vill göra överflödande och märkliga mirakler men hindras att göra det på grund av församlingens fruktan och otro. Gud väntar in ankomsten av särskilt smorda och upplysta kristna som kommer att göra det möjligt för Honom att äntligen få igång en invasion av himlen till jorden innan Kristi återkomst. Det är poängen med Johnsons titel. Hans undertitel är *En praktisk handledning att leva med under*. I enlighet med det kan vilken kristen som helst, med rätt information, iver, önskan, fromhet, tro och smörjelse, "göra det övernaturliga naturligt" (Johnson: 133).

I denna artikel kommer jag att från Johnsons bok visa att han avvikit från ortodox kristen undervisning på många allvarliga sätt. Han lär ut den heretiska kenosis-läran om Kristus. Han förnekar reformationens princip *sola scriptura*. Han anammar pietism, elitism, subjektivism, fideism, herraväldesteologi, och många andra villfarelser. Jag vill påstå att hans förmodade väckelse i ändens tid faktiskt är ändetidens avfall.

RESPONS: Bob framställer det Bill skriver på ett missvisande sätt. Bill skriver aldrig att "Gud inväntar särskilt smorda och upplysta kristna". Däremot tror Bill, liksom mängder av evangelikala mainstreamteologer, att Gud gav missionsuppdraget till församlingen och att vår villighet att ta emot Andens kraft för tjänst naturligtvis är viktig för hur väl vi lyckas. Som du kommer att se längs vägen så avviker Johnson inte en tum från ortodox kristen tro.

Hur man introducerar heresi/villolära

När jag läste Johnsons bok antecknade jag de olika villolärorna i den per kategori.

RESPONS: Det är intressant att notera artikelförfattarens metod. För det första är det uppenbart att han hade en negativ inställning till Bill Johnson redan innan han läst boken. För det andra inser man att han suttit med ett par dussin heresi-kategorier och *letat* efter meningar som passar dem. Faran med denna metod är att man finner vad man söker.

I slutet av processen var det största antalet av uppslagsord under "anti-skolastisk inställning". Johnson är helt och hållet emot vetenskaplig noggrannhet grundad på sund exeges av Skriften. För honom innebär sådant studerande sannolikt att man förs in i slaveri och andlig död. Ledsamt nog är denna inställning vida spridd i dagens evangeliska

kristendom, men Johnson är tämligen grov i sitt förkastande av vetenskaplig noggrannhet. Johnson hävdar,

"Under årtionden har Kyrkan gjort sig skyldig till att skapa läror för att rättfärdiga sin brist på kraft..." (Johnson: 116).

Det är svårt att föreställa sig vilket "problem" han reagerar mot när de flesta av våra evangelikala utbildningsinstitut engagerar sig i postmodern mysticism, med sina hjältar som mystikerna Dallas Willard och Richard Foster. Det är väldigt svårt att hitta en bibelskola eller seminarium som inte promotar "spiritual formation" ("andlig formation"), vilket bara är en fantasirik term för romersk katolsk mysticism. Men Johnson fördömer förekomsten av doktrin. Vi kommer senare att se hur villig han är att avvika från ortodox lära.

RESPONS: Här missförstår DeeWay boken han läser. Han försöker få Bill att passa in i en s.k. anti-skolastisk inställning. Läser man sammanhanget inser man snabbt att Bill inte skriver om "vetenskaplig noggrannhet" eller "sund exeges av skriften". I citatet ovan menar Johnson att eftersom kyrkan många gånger ignorerat vikten av Andens kraft så har den skapat teologi som rättfärdigar detta. Troligen syftar han bl.a. på cessationismen, som lär att Andens gåvor inte längre är tillgängliga. Bill menar definitivt inte att det är fel att forma läror och god teologi, bara att felaktiga läror uppkommit utifrån en brist på övernaturligt liv.

Han tar sin tillflykt till ett ofta missbrukat avsnitt som främjar hans anti-skolastiska inställning:

*"Ett kraftlöst Ord är **bokstaven** inte **Anden**. Och vi vet alla, 'Bokstaven dödar, men Anden ger liv'" (Johnson: 116).*

Denna förvrängning av Paulus betydelse i 2 Korintierbrevet 3:6 har en lång historia av bruk för att främja subjektivism och mysticism. Den falska innebörden är att studiet av Bibeln kommer att döda dig andligen. Sammanhanget visar att Paulus talade om bokstäverna skrivna på sten (vers 3), vilket betyder tio Guds Bud. Paulus förklarar hur lagen "dödar" i Romarbrevet 7:5,6. Den dödar på grund av våra syndiga passioner som den exponerar, inte på grund av att man studerar vad den betyder [3].

Till exempel, har "du ska inte stjäla" någon hemlig, mystisk betydelse som bara kan bestämmas av vissa elitmänniskor med subjektiva andliga förnimmelser, eller betyder de orden vad de säger? De betyder det de säger. Men för att verkligen leva som en person vilken är befriad från synden att stjäla behöver vi Guds nåd som kommer genom evangeliet. I 2 Korintierbrevet 3 talar Paulus om dem som har Lagen men förkastar Kristus. Bill Johnson varnar kristna att studerande av Bibeln kommer att döda dem. När han gör så missbrukar han avsnittet och minskar värdet av Skriften i sina läsares sinnen. Johnson varnar för "ett kraftlöst Ord." Det enda sätt som Guds Ord saknar kraft är om vi vägrar tro på och lyda det. Det är falskt och oförskämt mot Herrens flock att antagandet att människor som Johnson, vilka vägrar låta sig undervisas om sanningen men uppskattar tecken och under, har "kraft", medan de som älskar och tror på Guds Ord är kraftlösa.

RESPONS: DeeWay skriver korrekt att detta sammanhang ibland tolkas lite bortom dess ursprungliga syfte. Även om Bill använder detta bibelord lite fritt så är det han i sammanhanget försöker säga inte fel. Han menar att evangeliet inte bara ska förmedlas med ord, utan också med kraft. Bob skriver att *"Johnson varnar kristna att studerande av Bibeln kommer att döda dem"*. Detta är en allvarlig och felaktig anklagelse. Detta är DeeWays egen

förmulering. Det Bill skriver är att lagen, teologi och bibeln utan en levande relation med Anden inte räddar och förvandlar.

Det är lätt att se vart Johnson leder sin attack mot kristen vetenskaplig noggrannhet:

"De som känner sig säkra genom sitt intellektuella grepp om Skriften har en falsk känsla av säkerhet. Ingen av oss har ett fullt grepp om Skriften, men vi har alla den Helige Ande. Han är vår gemensamma nämnare som alltid kommer att leda oss in i sanningen. Men för att följa Honom måste vi vara villiga att följa utanför kartan – att gå utanför vad vi vet." (Johnson: 76).

Vi kommer i nästa del att se precis exakt var Johnson har gått "utanför kartan" och vart han vill föra oss. Påståendet att vi inte kan känna Skriften men kan veta vad den Helige Ande säger på andra sätt är absurt. Bibeln hävdar att Skriften är den Helige Ande som talar till kyrkan. Den Helige Ande inspirerade Skrifterna. Vi förstår Bibeln när vi använder vårt intellekt.

Johnsons grepp är att använda den Helige Andes person som en ursäkt att förkasta vetenskapligt studerande av Bibeln till förmån för odefinierade subjektiva religiösa upplevelser. Vidare svartmålar han Bibeln:

"Men i realiteten är Bibeln en stängd bok. Vad än jag får från Ordet utan Gud kommer inte att förvandla mitt liv. Den är stängd för att försäkra att jag förblir beroende av den Helige Ande." (Johnson: 93)

Hans kategorier är falska. Bibeln är den Helige Ande som talar till oss och dess kraft är inte beroende av att vi använder religiösa upplevelser för att komma undan från dess gränser. Brist på livsförvandlande kraft beror på otro, inte på betydelsen av Skriften när den förstås korrekt. Men Johnson hävdar att den Helige Ande leder oss bort från kartan. På det sättet svartmålar han *sola scriptura*.

Absurditeten i Johnsons påstående är av sådan art att jag blir förundrad över hur många som låter sig bedras av det. Till exempel, påståendet att den Helige Ande leder oss in i sanningen (vilket Han gör genom Skriften) genom olika subjektiva metoder som går "utanför kartan" och bortom ett "intellektuellt grepp" är oärligt. De som går utanför kartan är på väg någonstans. Om de har fått information direkt från Anden om vart de tror de ska gå och sedan följer det, använder de likväl sitt intellekt. Den subjektiva informationen från andevärlden måste registreras i sinnet hos någon för att man ska agera utifrån informationen. Så om intellektet är något dåligt när man begrundar/kontemplerar Skrifterna, varför är det då något bra när man ska bestämma vilka subjektiva förnimmelser man ska följa? Men Johnson varnar,

"Kyrkan har allt för ofta levat enligt ett intellektuellt förhållningssätt till Skrifterna, uttömd på den Helige Andes påverkan."

Detta falska dilemma (d.v.s. antingen intellekt eller Ande) lurar hans läsare till att tro att om de är med på uppeldade möten av den typ som Johnson promotar är Anden i gång; om de då däremot noggrant skulle studera Guds en gång för alla uppenbarade Ord skulle de fastna i en "kraftlös" situation (Johnson: 76).

Genom att bortse från noggrant studerande av Bibeln, vetenskaplig noggrannhet, och att använda sitt sinne avvärjar Johnson sina läsare till den punkten där de är mottagliga för sådana villoläror som han lär ut.

RESPONS: Än en gång missförstår DeeWay vad han läser. Bill försöker höja läsarens syn på den helige Ande, inte sänka synen på Bibeln. Bill poängterar att det är Anden vid bibelläsningen som andas på skriften och förvandlar oss. Bibeln innehåller sanningar, men vi behöver Anden som hjälper oss och lyser upp våra hjärtan när vi läser. När Bill skriver att Anden leder oss utanför kartan menar han inte att Anden leder oss utanför Bibelns sanningar, utan *“att gå utanför vad vi vet.”*, d.v.s. utanför vår *förståelse* av Bibeln. Faktum är att allt vi behöver vägledning och insikt om inte står i Bibeln, och då behöver Anden vägleda oss in i hela sanningen, såsom Jesus själv uttryckte det (Joh 16:13).

Bill menar att icke troende kan läsa Bibeln och missförstå, missbruka och inte formas av den eftersom de läser utan Anden. Detta är sant! Min egen religionslärare under gymnasiet hade läst Bibeln från pärm till pärm flera gånger men var ändå emot kristen tro. Bill menar inte att Bibeln inte är viktig, sann m.m. Han svartmålar inte alls *sola scriptura*, utan tror att alla läror måste prövas av Bibeln. Den som hört Bill undervisa en del vet hur mycket Bibeln betyder för honom.

DeeWay skriver att Johnson promotar “uppeldade möten” och varnar för att studera Bibeln. Bill skrivet inget om detta utan det är artikelförfattarens egna slutsatser och negativt laddade språk. DeeWay stödjer det genom att hänvisa till s 76, där Johnson menar att vi ibland jobbar hårt på att finlipa våra verksamheter, men glömmer att skapa möjligheter för Guds närvaro att få utrymme.

Till exempel,

”Reaktion mot villfarelse producerar ofta villfarelser” (Johnson: 51).

Om detta är sant, varför skrev Paulus Galaterbrevet, Kolosserbrevet och andra av hans epistlar för att korrigera felaktigheter? Johnson skryter över att han inte läser böcker av folk som inte håller med om hans version av väckelse. Han bagatelliserar genomgående eller förkastar värdet av vetenskapligt studerande. Han säger:

”Det är i en miljö av tillbedjan som vi lär oss sådant som går långt bortom vad vårt intellekt kan greppa” (Johnson: 44).

Det påståendet påminner mig om ett jag läste av en New agare som föreslog att vi skulle begrunda “ljudet av en hand som klappar.” Hur lär vi oss saker utan att de aldrig registreras i våra sinnen? Antagligen genom subjektiva, religiösa känslor som förblir odefinierade. Genom sådana känslor känner sig människor typ Dalai Lamas vara nära Gud. Men är de det?

RESPONS: Det Bill skriver om villfarelse är sant. Kyrkohistorien visar oss hur kyrkan gått från det ena diket till det andra. När vi inser att vi hamnat snett blir vi så ivriga att avlägsna oss så långt som möjligt från diket att vi hamnar i det motsatta. Bill menar inte att det alltid är fel att lära från det som är fel, men poängterar att det är bättre att drivas av vad som är sant än att studera fel och försöka göra tvärtom.

DeeWay verkar ha problem med tanken att allt inte kan greppas av vårt intellekt när han läser Bills citat om tillbedjan. Jag tror de flesta av oss instämmer i att en miljö av tillbedjan gör saker i oss som vi inte till fullo kan förstå eller uppnå genom egen tankeverksamhet. Bob verkar ha en överdrivet hög syn på intellektet och vetenskapliga studier, vilket gör honom misstänksam mot allt som går bortom det.

Johnson går "Utanför kartan" genom att lära ut en falsk kristologi

Bill Johnson anammar en lära som säger att under Sin tjänst på jorden verkade Jesus bara som en människa och inte som Gud. Johnson påstår att Kristus la undan Sin gudomlighet. Johnson säger,

*"Han utförde **mirakler, under och tecken**, som en människa i rätt relation till Gud ... inte som Gud. Om Han utförde mirakler på grund av att Han var Gud hade de varit ouppnåeliga för oss" (Johnson: 29; betoningar och ellipser i originaltexten).*

Johnsons teologi förutsätter att kristna gör större mirakler än Jesus. Om Jesu gudomlighet hade någon som helst påverkan på Hans mäktiga gärningar, då skulle vi kunna tro att vi inte kunde göra samma sak (och det med rätta). Så Johnson anammar vad som ofta kallas *kenosis*-heresin – att Jesus la undan Sin gudomliga natur. Han skriver på ett annat ställe:

"Han la undan sin gudomlighet när Han sökte efter att fullborda uppdraget som Fadern hade givit Honom ..." (Johnson: 79).

Johnsons prioritet att troende måste kunna göra tecken och under får honom att göra många uttalanden som gör distinktionen mellan oss och Kristus suddig och därigenom förminskar Kristi unikhet:

"För att vi ska bli allt som Gud hade tänkt måste vi komma ihåg att Jesu liv var en modell av vad mänskligheten kan bli om vi vore i rätt relation till Fadern." (Johnson: 138).

Tvärtemot detta hävdade de bibliska författarna att Kristus var Skaparen (se Johannes 1:3, Hebreerbrevet 1:2). En röst från himlen bekräftade att Jesus var den unika gudomliga sonen (Markus 9:7). Jesu gudomlighet bekräftades på många ställen i evangelierna. Evangeliernas författare använde Jesu mäktiga gärningar för att bevisa Hans gudomlighet. Om Johnson har rätt och Jesus hade lagt undan Sin gudomlighet bevisar bara de mäktiga gärningarna att Jesus lärde sig vad vem som helst kan lära sig om han hade rätt tro och relation till Gud. Därigenom blir evangeliernas anspråk diskutabla. Jesus är inte längre unik, utan bara en särskilt upplyst som kunde gå före många sådana upplysta i framtiden. På så sätt har vi en New age-Kristus i stället för den Bibliske Kristus.

RESPONS: DeeWay går till angrepp på tanken att Jesus var en förebild för oss troende och att vi kan utföra de saker han kunde. Detta måste jag säga förvånar mig en hel del. Jesus säger till lärjungarna att "liksom Fadern har sänt mig sänder jag er" (Joh 20:21), han tränar dem att utföra samma mirakler som han gjorde (vilket de gör i apg), han uppmanar dem att ta emot och verka i samma Ande som han verkade i, han uppmanar dem att förmedla den undervisning han gett dem vidare m.m. Dessa saker var inte bevis på att Jesus var gudomlig, (det finns massa andra saker som visade att han var Gud) utan att *Gud var med honom och backade upp hans budskap*. Jesus var unik på många sätt, men mirakler var inte unikt för Jesus. Även t.ex. Elia & Elisa i Gamla Testamentet utförde tecken och under.

DeeWay får det att låta som om Bill påstår att Jesus lade av sig sin gudomliga natur, när det finns bibelord som säger att Jesus gjorde just det. Jesu identitet var fortfarande gudomlig, men han valde att begränsa sig själv för att leva som en av oss och vara ett föredöme möjligt att följa. Bill tror och undervisar att Jesus är Gud och har en korrekt kristologi. Än en gång våldför sig Bob på texten han läser genom att tvinga på den sin egen agenda och teologiska frågor som Bill inte ens adresserar.

Om Johnson har rätt och vi kan göra större gärningar än Jesus (baserat på hans misstolkning av Johannes 14:12; Johnson: 136), då skulle vem som helst som gjorde större gärningar ha ännu större skäl till att göra sig till föremål för andras tro och tillbedjan. [4] Apologeterna som pekar på Jesu liv och mirakler som bevis på Hans gudomlighet skulle bli värdelösa eftersom andra kunde göra samma sak.

Kenosis-läran baseras på ett missbruk av Filipperbrevet 2:7 där Paulus säger att Jesus utblottade Sig själv. Falska lärare hävdar att Jesus "utblottade" Sig själv på gudomlighet och blev bara en människa under Inkarnationen. Detta anspråk är liktydigt med det rena förnekandet av Kristi gudomlighet. Detta viktiga ämne missas av folk som Johnson, vilka attackerar vikten av kristen vetenskaplig noggrannhet. Johnsons förnekande av Kristi gudomlighet under Hans tjänst på jorden är samma som den heretiska trosrörelsens förnekande av Jesu gudomlighet när Han dog på korset. De hävdar att han förlorade Sin gudomlighet och plågades i helvetet som en människa. Båda förnekelserna är ren och skär villolära. Låt mig förklara varför.

RESPONS: Bill förespråkar förstås inte att Paulus eller Petrus eller någon nutida troende som utför mirakler ska tillbes. DeeWay infogar sin egen tes att miraklernas syfte är att bekräfta att Jesus var Gud, vilket de på sätt och vis var och även är i vår tid. Om jag ber för en person i Jesu och personen blir helad så bevisar det att Jesus är Gud, inte att jag är det! Bob anklagar felaktigt Bill för *kenosi*-heresin, d.v.s. läran att Jesus ej var gudomlig under sina år på jorden. Bill tror att Jesus var Gud även på jorden, men att han valde att begränsa sig till vad som var möjligt för en människa helt överlåten åt Gud. Detta är inget ovanligt sätt att tänka.

En sant teistisk förståelse av gudomlighet innefattar vissa nödvändiga definitioner. Den mest grundläggande definitionen är "evig, icke villkorlig existens." Anledningen till att en sådan definition är livsviktig för kristen teologi är för att särskilja Gud så som Han har uppenbarat Sig själv i Skriften från andra gudar. Bibelns Gud är unik:

"Du har själv fått se det, för att du skulle veta att HERREN är Gud: Det finns ingen annan än han" (5 Mosebok 4:35).

Den sanne Guden är evig, och Han skapade världen ur ingenting. Alla falska gudar är skapade (om de har någon existensstatus), och är således inte eviga. Profeten skrev:

"Så skall ni säga till dem: De gudar som inte har gjort himmel och jord skall utrotas från jorden och inte finnas kvar under himlen" (Jeremia 10:11).

Nya testamentet hävdar att Jesus var Skaparen för att fastslå Hans sanna gudomlighet.

Icke villkorlig är en konsekvens av Guds eviga existens. Om Gud existerade i evighet innan något annat existerade, finns det ingenting utanför Gud som hade kunnat åstadkomma Hans existens. Detta betyder att Gud som Gud inte är beroende av något utanför Honom själv. Detta är viktigt eftersom i Bill Johnsons kristologi är Kristi gudomlighet villkorlig. Den försvinner under Inkarnationen för att återkomma senare. Det som kommer och går är inte evigt och icke-villkorligt. Detta är samma ödesdiga villfarelse som finns i trosrörelsens villolära och liknande andra sådana villfarelser som fördömdes i kyrkohistorien. Den heretiske Arius var känd för att ha sagt om Kristus, "Det var en tid när Han inte var." Olika kristologiska villoläror förkastades av tidiga kyrkokoncilier och Chalcedons definition (451) står som en giltig definition grundad på Skriftens sanna undervisning.[5]

Vad har detta att göra med Bill Johnson och *kenosis*? Om Jesu gudomlighet kan läggas undan var den aldrig äkta gudomlighet. Gudomlighet är inte ett attribut som kommer och går. Den *är* eller så *är den inte*. Om den förloras och sedan återfås är den villkorlig, och om den är villkorlig, då är det inte äkta gudomlighet. Allt som är mindre leder till alla former

av villolära, kult, och New age-undervisning. Om gudomlighet kan vinnas kan den skapade människan ha möjlighet att uppnå den. Bibeln förnekar detta. Dessutom, om gudomlighet kan läggas undan är det inte gudomlighet. R C Sproul förklarar:

"Om Gud la undan ett av sina attribut, om det oföränderliga genomgår en mutation, om det oändliga plötsligt slutar vara oändligt; det skulle vara slutet för universum. Gud kan inte sluta vara Gud och fortfarande vara Gud. Så vi kan inte tala på rätt sätt om Gud att han lägger undan sin gudomlighet för att ta på sig mänskligheten." [6]

Om Jesus la undan gudomligheten är det ett bevis på att Han aldrig hade äkta gudomlighet. Således är Johnsons lära ett *faktiskt* förnekande av Kristi gudomlighet. Kristologisk villolära är villolära. Punkt slut. Så vad antyder Filipperbrevet 2:7 att Jesus utblottade sig själv på? Svaret är inte gudomlighet, vilken är evig och inte kan äventyras, utan gudomliga rättigheter. Paulus poäng handlade om Kristi ödmjukhet som vi ska söka efterlikna, inte Hans ontologiska status som Gud. Sproul förklarar:

"Jag tror att sammanhanget i Filipperbrevets andra kapitel förklarar mycket tydligt att vad han utblottade sig själv på inte var hans gudomlighet, inte heller hans gudomliga attribut, utan hans rättigheter – hans härlighet och hans privilegier. Han dolde frivilligt sin härlighet under slöjan av denna mänskliga natur som han iklädde sig. Det är inte så att den gudomliga naturen slutar vara gudomlig för att bli mänsklig. I Förvandlingen, till exempel (Matteus 17:1-13), ser vi den osynliga gudomliga naturen bryta igenom och bli synlig, och Jesus förvandlas inför sina lärjungars ögon." [7]

Den sanna läran om Kristus är att i Inkarnationen tog Han på sig människonaturen, inte att han la undan gudomligheten. Den Inkarnerade Kristus är fullt ut människa och fullt ut Gud. I teologin kallas detta den hypostatiska (hypostatic) föreningen. Johnson hävdar att den Helige Ande har lett honom "utanför kartan". Jag håller med om att Johnson sannerligen är "utanför kartan". "Kartan" för kristna är Helig Ande-inspirerad Skrift. Vår lära ska komma från Bibeln (2 Tim 3:16). "Kartan" tecknar gränslinjer och när vi korsar de gränserna är vi inte bara vilse, vi är i ogudaktig villfarelse. Den Helige Ande leder inte Guds folk utanför kartan som Han gett oss, en gång för alla.

RESPONS: Jag har inte så mycket att tillägga, då jag tycker jag i min tidigare respons redan klarlagt luckorna i DeeWays resonemang. Såsom de flesta evangelikala teologer tror Bill att Jesus var sann Gud och sann människa. På vilket sätt han var det och vilka konsekvenser det får på olika områden är inte alla kristna överens om. Det är okej att tänka olika kring detaljerna. Det är tråkigt att Bob försöker pressa in Bill i kenosi-facket när han inte alls hör hemma där.

Så Johnson ger oss en dubbel knock-out. Först varnar han för att vetenskaplig noggrannhet och vetenskapligt studerande av Bibeln riskerar att leda till andlig död. Sedan introducerar han villolära som hans anhängare inte har några resurser till att urskilja eftersom de har skrämts bort från de nödvändiga redskapen för urskillning. Det är så här kompletta rörelser avviker från kristen ortodoxi och dränks i teologiskt fördärv. *Kenosis*-heresi är en fördömlig villolära och är lika flagrant som den arianska villoläran, vilken fortfarande är vid liv i modern tid genom Jehovas Vittnen. Kristologisk heresi är inte en hjälp till den Helige Andes verk som Johnson hävdar utan den bedrövar den Helige Ande. Troligtvis har Johnsons tusentals anhängare ingen aning om att de blir ledda in i grov villolära. De kommer för tecknen och undren med förhoppningen att de ska göra större mirakler än Jesus gjorde. De är hypnotiserade av anspråken att de ska vara del av en Elia generation som kommer att besegra ondskan på jorden innan Kristi återkomst. Väldigt få

kommer någonsin att inse att läran om Kristus som de fått lära sig avviker från kyrkans undervisning som har anammats av så gott som alla kristna grupper under århundraden. Det kan hävdas att Chalcedon-definitionen är obiblisk (vilket den inte är). Men bevisbördan ligger hos dem som förnekar den. Man kan inte utan vägande skäl förkasta den lära om Kristus som har varit förhärskande under århundraden. För att göra det krävs omfattande teologiskt arbete och bibliska argument utformade för att övertyga konservativa kristna forskare. Man kan inte ge sig in i ett sådant åtagande utan vägande skäl. Men Johnson gör det, och förnekar lättvindigt Kristi gudomlighet av inget bättre skäl än att han tror att genom att göra så kommer det troligen bli lättare för kristna att tro att de kan göra större mirakler än Jesus gjorde. Han framlägger inget vetenskapligt bevis att hans kenosis-lära är biblisk. Varför skulle någon ta honom på allvar? Sorgligt nog gör tusentals det.

RESPONS: Jag erkänner att jag blir bedrövad över hur DeeWay förvanskar Bills undervisning. Han nedvärderar också urskiljningsförmågan hos de tusentals troende som uppskattar Bills tjänst. Bob skriver om de som är positiva: *“De kommer för tecknen och undren med förhoppningen att de ska göra större mirakler än Jesus gjorde. De är hypnotiserade av anspråken att de ska vara del av en Elia generation som kommer att besegra ondskan på jorden innan Kristi återkomst.”* Att påstå att man vet anledningen till varför alla som “följer” Bill gör det är dömande och högmod. Personligen känner jag inte igen mig och jag är (förhoppningsvis) inte hypnotiserad! =)

Bill säger att vi kan göra större saker än Jesus för att Jesus själv säger det. Exakt hur man definierar “större saker” är orelevant, poängen är att Bill vill inspirera till ett liv i Jesu efterföljd där vi tillsammans utbreder Guds rike i stor skala. “Större saker” är inget som Bill gör någon stor grej av.

Tecken och under-teorin

Viktigare än något annat, för Johnson och hans anhängare, är förekomsten av tecken och under – ju fler dess bättre. Skälet till detta är att de är nödvändiga förutsättningar för den förväntade ändetidens väckelse som kommer att sättas igång av en “Elia generation” av elitkristna. Johnson säger,

“Vårt mandat är enkelt: uppföstra en generation som öppet kan visa Guds råa kraft” (Johnson 27, 28).

Att ha en sådan kraft är vad han kallar ett “autentiskt evangelium” eftersom “kraftlöshet är oförlåtligt” (Johnson: 27). Vi är problemet, hävdar han, eftersom Gud vill göra mirakler men Han kan inte det på grund av vårt usla tänkande. Mirakler är i beredskap för ankomsten av en generation av upplysta som kommer att känna till hemligheten. På så sätt har vi en New age-definition på mirakler. [8]

RESPONS: Åter igen gör DeeWay för stor sak av att Bill ibland talar om Eliagenerationen och den stora väckelsen. Att tala om Eliagenerationen är att hämta en bild från GT för att förklara vad man tror att Anden vill göra i dessa dagar. Skälet till Bills undervisning om ett liv i Andens kraft har inget med dessa saker att göra, utan handlar om att vilja leva såsom Jesus modellerade de 12 lärjungarna att göra och att bekräfta evangeliets budskap så att människor kommer till tro.

Det är positivt att Bill vill *“uppföstra en generation som öppet kan visa Guds råa kraft”*. Han skriver ingenting om att mirakler ska bereda ankomsten för en upplyst generation som

känner hemligheten. Tyvärr verkar Bob använda detta vokabulär för att sedan enklare ska kunna jämföra Bill med New Age, vilket han också sedan gör. DeeWay ger också läsarna av hans artikel känslan vid flera tillfällen att Bill har en sträng dömande ton. Han skriver t.ex: *“Vi är problemet, hävdar han, eftersom Gud vill göra mirakler men Han kan inte det på grund av vårt usla tänkande”*. Bill skriver inget om uselt tänkande. Naturligtvis kan inte Gud gå emot vår fria vilja och tvinga oss att leva i Andens kraft. NT kallar oss tydligt till ett liv i kraft, så Bill menar att “powerlessness is inexcusable”. Utmanande? Ja. Dömande och hårt? Nej.

För att visa att det övernaturliga i Johnsons teologi är något som kan läras och kontrolleras av människan (på så sätt beröva det på giltig övernaturlig status), ser vi att han har en skola för det övernaturliga. Den heter “the Bethel School of Supernatural Ministry” [9] (“Betelskolan för övernaturligt tjänande”). När det övernaturliga väl kan kontrolleras av lärbara och reproducerbara processer är det inte längre övernaturligt utan naturligt.

RESPONS: Sista meningen i stycket ovanför är DeeWays egna ord och inget som Bill eller någon karismatiskt kristen skulle säga. Det är sant att vi kan lära oss principer och växa i ett övernaturligt tjänande. Det är inte fel att lära oss av de som gått före även på miraklernas område. Nedan försöker Bob svartmåla skolan utifrån att New Age har kurser i det övernaturliga. Bara för att det finns en avart, betyder det inte att det inte finns något liknande som är gott. Faktum är att satan och hans änglar bara kan imitera det Gud gör, så det borde inte förvåna oss att både kristna och new agare kan växa i det övernaturliga genom att studera och praktisera (utifrån olika källor förstås).

Därför har vi i New age “En kurs om Mirakler” (“A Course in Miracles”). I sådant tänkande finns det inte något äkta övernaturligt på grund av att allt i det naturliga är genomsyrat av Gud (panenteism). Med tanke på hans avsmak för vetenskaplig noggrannhet ser Johnson antagligen inte innebörden av hans “skola för det övernaturliga”. Om det finns någon process som man kan lära sig eller ett religiöst tillstånd att uppnå varmed mirakler kan framkallas av människor efter behag, blir sådana mirakler naturliga händelser. Johnson hävdar,

“Syftet med smörjelsen är att göra det övernaturliga naturligt” (Johnson 133).

RESPONS: DeeWay talar om processer och religiösa tillstånd man kan uppnå efter behag, något Bill inte skriver något om. Bill tror att ett liv i Andens kraft är tillgängligt för alla troende. Detta är ingen motsats mot det som artikelns författare skriver nedan:

Det här låter som början på en helt ny värld, men det inbegriper att föra in begreppet om “övernaturligt” i en panenteistisk världsåskådning i stället för en biblisk. Det bibliska begreppet om övernaturligt fordrar en teistisk uppfattning om universum i vilken Bibelns transcendent Gud skapade världen ur ingenting, men förblir engagerad i Sin skapelse genom Sin försyn. Gud kan och ingriper även i människors angelägenheter. Kristi verk är verkligen övernaturligt. Kristus var inte någon upplyst En som lärde sig och delade hemligheter som skulle fungera för någon annan med samma nivå av upplysthet. Den uppfattningen om Kristus är New ages uppfattning. Kristi gärningar var sannerligen övernaturliga eftersom universums Skapare var på historiens scen och bevisade Sin sanna identitet.

Om det övernaturliga blir “naturligt” som Johnson hävdar, genom dem som har en extra smörjelse, äventyras Kristi unikhet. Det övernaturliga fanns alltid där för att kunna nås av dem med särskilda erfarenheter och insikter, därför är det inte övernaturligt på riktigt utan

del av naturen. Mirakler i en sådan världsåskådning är inte mirakler ur ett bibliskt perspektiv.

RESPONS: Bill skriver inte att det övernaturliga är en del av naturen eller naturligt i egentlig mening, utan att tanken är att det ska vara vanligt förekommande (naturligt) i den kristnes liv. Bob försöker hävda att Bibelns syn på det övernaturliga inte rör mirakler, vilket inte är sant. Allt Gud gör på jorden är på ett sätt övernaturligt, inklusive mirakler. Dessutom har Bill inte en panteistisk världsbild. DeeWay styrker inte den anklagelsen med något citat från boken.

När Paulus talade om kraft i förhållande till evangeliet, talade han om Guds kraft att rädda judar och hedningar genom korset:

"Ty jag skäms inte för Kristi evangelium, ty det är Guds kraft till frälsning för var och en som tror, först för juden, så också för greken" (Romarbrevet 1:16).

Paulus använder termen "kraft" på samma sätt i 1 Korintierbrevet:

"Ty talet om korset är en dårskap för dem som blir förtappade, men för oss som blir frälsta är det Guds kraft" (1 Korintierbrevet 1:18).

Guds kraft genom korset räddar oss från Guds vrede mot synden. Falska lärare kan utföra tecken och under men de har inte någon äkta kraft så som Paulus talar om den. De arroganta lärarna som kom till Korint hade kunskapens ord (*gnosis*) och vishet (*sofia*) men saknade Guds kraft som räddar förlorade syndare (1 Korintierbrevet 4:19, 20).

RESPONS: DeeWay plockar ut ett par bibelord om kraft som inte handlar om mirakler och menar att det bevisar att Bill använder ordet fel. Det finns gott om andra bibelord som kopplar samman evangeliet med kraftgärningar och mirakler, men det skriver inte artikelförfattaren.

Vad som verkligen förbigått Johnson och hans anhängare är att Bibeln förutsäger falska tecken och under vid tidsålderns slut. Det finns inte någon förutsägelse i Skriften att en invasion av äkta mirakler från Gud kommer att äga rum i ändens tid. Till exempel Jesus varnar:

"Ty sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter skall uppstå, och de skall göra stora tecken och under för att om möjligt förvillan också de utvalda" (Matteus 24:24).

"Kristusar" är bokstavligen "smorda". Det kommer att finnas sådana som hävdar att de är smorda på något särskilt sätt vilka kommer att göra stora tecken och under. De är falska. Antikrist (vars namn och roll baseras på begreppet om "smord") kommer att göra stora tecken och under (2 Tessalonikerbrevet 2:9). Paulus förutsäger även villfarelse i ändens tid i 2 Timoteusbrevet kapitel 3.

RESPONS: Jag har aldrig hört något i stil med DeeWays tolkning av Matt 24. Det stämmer att "kristus" betyder "den smorde", men det är tydligt att det varnas för falska messiasgestalter - d.v.s. personer som utgör sig för att vara Jesus Kristus och dra uppmärksamheten från honom. Texten handlar *defintivt inte* om en grupp falskt smorda kristna. Ett annat fel DeeWay gör är att tro att allt NTs tal om ändens tid skulle röra den "ytterst yttersta" tiden innan Jesus kommer tillbaka. Rent teologiskt så påbörjades den sista tiden redan efter Jesu himmelfärd. Sedan dess har vi levt i den sista tiden! Större delen av Matt 24 handlar dessutom troligen om händelserna kring Jerusalems förstörelse år 70.

Alla texter i NT som handlar om falska under och tecken kopplas till falska messiasgestalter som leder bort från Jesus. Det vi ska passa oss för är alltså inte under och tecken, utan ett falskt budskap. Personligen har jag en öppen inställning angående hur det ska bli den "ytterst yttersta" tiden. Det kanske blir en stor väckelse som Bill m.fl. tror, eller så blir det ett stort avfall som andra tror. Det kommer att visa sig! Bills undervisning är lika relevant oavsett hur det blir.

Johnson sopar undan möjligheten till sådan villfarelse genom att kalla dessa tecken "förfalskningar" (Johnson: 110). Sådana falska tecken och under som Bibeln varnar för är inte fingerfärdiga magiska tricks utan verkliga tecken som pekar mot ett falskt budskap. Således gäller skiljandet mellan andar att objektivt bedöma undervisning (1 Johannesbrevet 4:1-5), inte att subjektivt bedöma synbara mirakler. Ett psykiskt helande kan vara ett verkligt helande, men det är inte från Gud. Man vet att det är falskt genom healerns falska undervisning. Om en sådan falsk lärare producerade ett verkligt, verifierat helande, skulle undervisningen och läraren fortfarande vara falsk.

Genom att kombinera tecken och under med en falsk kristologi som förnekar Kristi gudomlighet har Johnson placerat sina anhängare i centrum av villfarelsen i ändens tid. I stället för den ende "Smorde" (Jesus Kristus som är unik) finns det många "smorda" som förment kan göra större mirakler än Jesus. Denna situation finns beskriven i Bibeln:

"Kära barn, nu är den sista tiden. Och så som ni har hört att Antikrist skall komma, så har också redan många antikrister trätt fram och därav vet vi att det är den sista tiden" (1 Johannesbrevet 2:18).

"Antikrister" förstås i grekiskan som ersättnings-"smorda". I Bibeln är alla kristna lika "smorda" av Gud, och bara Jesus är särskilt smord, dvs. Messias. [10] En elitgrupp av särskilt smorda vilka utgör "Elia generationen" som Bill Johnsons Latter Rain-teologi lär ut skulle kvalificera sig som antikrister.

RESPONS: Åter igen en helt ny tolkning från Bobs sida. Antikrist brukar annars översättas till "motsatsen till den smorda" eller "emot den smorde" (även om grekiskan även tillåter Bobs version). Man brukar säga att bl.a. flera av de romerska kejsarna var antikrister, t.ex. Kejsar Nero. Sedan kombinerar DeeWay flera av de felaktiga slutsatser han tidigare dragit i artikeln och det blir förstås väldigt konstigt. Bills teologi förnekar som sagt inte Kristi gudomlighet. Tanken på att kristna kan smörjas med Anden och verka i samma mirakulösa tjänst som Jesus är inget hot mot Jesus unika ställning som Gud. Ett av Jesu syften på jorden var ju just att träna lärjungarna att göra vad han gjorde.

Ett sista ord om de "större gärningarna": faktum är att kristna har gjort lika stora och större mirakler än de Jesus gjorde! Jesu helandetjänst och befrielsejänst speglas tydligt i apostlagärningarna. Kyrkohistorien berättar om multiplicerande av mat, hur fiskar hoppar upp ur havet på stranden redo för stekpannan. Filppus "teleporterades" av den helige Ande i Apostlagärningarna, - något som inte Jesus gjorde (innan han fick sin uppståndelsekropp vill säga). Det finns människor som de senaste hundra åren lett betydligt fler människor till omvändelse och frälsning än vad Jesus gjorde under sina tre år. Det är enligt mig "större gärningar". Bobs sista mening ovan är helt felaktig, eftersom Bill ständigt betonar att det är vanliga "vardagskristna" som kommer spela den stora rollen i väckelsen. Han tror att *alla* kan fungera i Andens kraft, frågan är om man vill det eller inte.

En besläktad fråga är om Johnson och kompani antingen faktiskt gör större mirakler än Jesus eller inte. I Lukas 8 får vi se hur Jesus stillade sjön, befriade den mest demoniserade mannen man kan tänka sig, helade sjuka och väckte upp de döda. Lukas poäng är att Jesus har makt över naturen, Satan, sjukdom och till och med döden. Således är Jesus universums Herre, och Hans anspråk är sanna. Visar någon av Johnsons Elia generationelit upp större kraft och auktoritet än Jesus gjorde i Lukas 8? Han listar ett antal av typiska manifestationer i en del som han gett titeln, "När Gud färglägger utanför linjerna." De inkluderar skratt, guldstoft som kommer från ingenstans, olja som kommer från ingenstans, blåst i ett stängt rum, ett moln som kommer fram, dofter som kan kännas, juveler som kommer fram, och fjädrar som faller under möten (Johnson: 141). I Skriften finns det inga motsvarande exempel på de flesta av dessa, och inget av dessa mirakler är så grundligt som de messianska tecknen i Lukas 8.

Det finns en särskild naivitet som åtföljer dem som följer tecken och under-teorin. En gång hade vi ett vanligt pastorsmöte. Vid ett av dessa deltog en pastor som precis hade kommit från att ha bevittnat den så kallade "Torontovälsignelsen/Toronto Blessing" (skrattväckelsen som den kallades). Han berättade hur han stod i en matkö och en av deltagarna började klucka som en kalkon, struttade omkring, och använde sina armbågar som kalkonvingar. Pastorn drog slutsatsen att Gud var verksam. Det finns inget bisarrt nog till den grad att sanna tecken och under-troende kommer att ifrågasätta det. Tecken och under som åtföljer en falsk kristologi som Bill Johnsons bevisar därigenom inte existensen av en stor väckelse i ändens tid. I stället bevisar de existensen av villfarelse i ändens tid så som Bibeln förutsäger.

RESPONS: Som jag skrev i förra responsen finns det större gärningar som kyrkan utfört. Bill nämner också en del andra övernaturliga tecken såsom olja, guldstoft och fjädrar. Läs mitt dokument för mer tankar kring dessa fenomen. För att stödja sitt resonemang berättar DeeWay om en ytterlighet som inte alls representerar Bill och hans församling. För djupare resonemang om djurläten läs mitt dokument om falska profeter & falsk andlighet. Tänkbara förklaringar på djurläten är att demoner tvingas manifesteras sig p.g.a. Andens starka närvaro, att människor härmar varandra eller att de är profetiska yttringar av en andlig verklighet - t.ex. någon ryter som ett lejon (lejonet av juda). I vilket fall som helst är djurläten ganska ovanliga och inget som uppmuntras framifrån i Bethel Church.

Herraväldesteologi

Johnsons teologi innehåller en blandning av många problematiska rörelser i vår tid. En av dem är undervisningen om herraväldet, populär inom Trosrörelsen. Idén är att Satan kunde tvinga av Eva och Adam världen, och auktoriteten över den, och låta Gud på utsidan fundera ut ett sätt att få tillbaka den. Hans plan var att Jesus skulle komma och ta tillbaka den från Satan (vilket är vad Trosrörelsens lärare säger hända i helvetet under Jesus förmodade vistelse där – för att brottas med Satan som en människa, och inte Gud). Jesus delegerade sedan till kyrkan, enligt teorin, jobbet att ta tillbaka kontrollen över jorden från Satan och lägga den under kyrkan.

Johnson lär att:

"Allt som Adam ägde, inklusive lagfarten över planeten med dess motsvarande regerande position, blev en del av djävulens byte" (Johnson: 31).

Liksom andra av hans sort använder Johnson Satans erbjudande om rikena under Jesu frestelse som bevis att Satan, inte Gud, hade "auktoritetens nycklar" till jorden (Johnson: 32). Jesus tog tillbaka dem och gav dem till kyrkan (Johnson 32).

RESPONS: Denna teologi behöver förstås inte DeeWay tro på men att säga att den är en villolära är att gå för långt. Det finns gott om bibelstöd för den. Paulus beskriver Satan som "härskaren över luftens välde" (Ef 2:2) och "denna världens Gud" (I Kor 4:4). Johannes skriver i sitt första brev att "vi vet att vi är från Gud och att hela världen ligger i den Ondes våld" (I Joh 5:19). Den andliga konfliktteologin är inte Johnsons påhitt utan delas av flera teologer inom olika traditioner. Tråkigt att Bob försöker svartmåla teologin genom att gång på gång påpeka att trosrörelsen ofta förespråkar herraväldesteologin.

Bevis på att vi har återvunnit herraväldet som Adam sägs ha förlorat kan vi finna genom att uppnå de egenskaper som främjas av Trosrörelsens lärare:

"I Adam och Evas uppdrag att underkuva jorden hade de inga sjukdomar, ingen fattigdom och ingen synd. Nu när vi är återupprättade till Hans ursprungssyfte, skulle vi då förvänta oss något mindre?" (Johnson: 33).

Johnson tolkar Herrens Bön, vilken i huvudsak är en bön om Kristi återkomst, i termer av hans "riket nu/kingdom now"-teologi:

"Detta är det primära syftet för all bön – om den existerar i himlen ska den lösgöras på jorden" (Johnson: 59).

Detta betyder att om vi inte har problemfria liv, brister vi i tro, vi ber felaktigt, eller misslyckas i att förstå vår roll som ägare av herraväldet. Johnson förklarar:

"En sådan invasion / Ett sådant inträngande får förhållandena här att bilda linje med himlen" (Johnson: 59).

Denna invasion / Detta inträngande finns i titeln på hans bok.

RESPONS: Tanken att Jesus kom för att återställa konsekvenserna av syndfallet är inte direkt någon ny lära. Detta förverkligas till 100 % i himlen och den nya jorden. Redan nu är det dock kyrkans uppdrag att liksom Jesus bota sjuka, befria människor, leva heliga liv, leva i kärlek och verka för rättvisa. DeeWay får detta att låta som någonting negativt. Han skriver att Bill menar att vi ska ha problemfria liv och att vi brister i tro eller gör något fel om vi inte har det. Detta skriver inte Bill, utan det är Bobs egna ord som han lägger i Bills mun.

Tanken att vårt uppdrag är att göra jorden mer lik himlen tycker jag är en vacker tanke som har stöd i Bibeln. Om man bortser ifrån Herrens bön så är ju vårt uppdrag att rädda människor, hela människor, befria människor (Matt 10:7-8). I himlen är alla räddade, alla är helade och alla är fria. Alltså kan man utan problem säga att vårt uppdrag är göra jorden mer lik himlen.

Johnsons övertolkade eskatologi ser medvetenheten hos många kristna, informerade som de är från Bibeln, som ett problem som kommer att stoppa väckelse:

"Den näst största anledningen till väckelsens upphörande [efter släckande av anden tolkat som allt ifrågasättande av bisarra manifestationer] är när Kyrkan börjar hoppas på Herrens återkomst i stället för att sträva efter ett större genombrott i det Stora Uppdraget" (Johnson: 161).

Tidigare hade Johnson tolkat det Stora Uppdraget i termer av sin herraväldesteologi (Johnson: 32). De som förstår Herrens bön korrekt blir problemfolket som stoppar väckelsen. Att längta efter Herrens återkomst motarbetas. Eskatologi om Kristi nära

förestående återkomst ersätts av eskatologi om herravälde, riket nu / kingdom now, som uppfattar begreppet "maranata" som ett hot mot väckelse.

RESPONS: Det är tråkigt att DeeWay inte låter citatet få vara ifred utan lägger in en egen parentes för att försöka förklara för läsaren vad Bill *verkligen* säger. Bill säger inte att Jesus inte ska komma tillbaka, utan menar att kristna genom i historien ibland blivit passiva och väntat på att Jesus ska komma tillbaka istället för att aktivt fokusera på missionsuppdraget.

En syndaflod av villfarelse

Förkastelsen av vetenskaplig noggrannhet och noggrann exeges, i Johnsons fall, leder dit som det alltid gjort: till skiftande teologiska villfarelser. Det är många som skulle ta alltför lång tid att täcka upp i detalj men de behöver bemötas. Jag ska göra det kortfattat i denna del.

Gnosticism

Gnosticism var en mycket gammal villolära som påstod att den materiella världen var ond och andevärlden var god. Johnson säger,

"Tro är nyckeln till att upptäcka det osynliga rikets överlägsna natur" (Johnson: 43).

Sanningen är att båda rikena, den synliga och den osynliga, rymmer både gott och ont. Båda är skapade av Gud, och ingen är medfött överlägsen. När Bibeln talar om sådant som ingen ännu sett, innefattar det sådant som uppfyllandet av framtida löften och är inte begränsat till ontologiska "riken", typ materiella och andliga. Johnson hävdar att det finns en tillgänglig potential för att se in i den förment överlägsna andevärlden:

"Många av oss har tänkt att förmågan att se in i det andliga riket snarare är resultatet av en speciell gåva än en obrukad potential hos var och en" (Johnson 43).

Han missbrukar Hebreerbrevet 11:1 för att lära ut sin gnostiska förståelse av riken:

"Det osynliga är överlägset det naturliga ... Eftersom det osynliga är överlägset det naturliga, är tro förankrad i det osedda" (Johnson 45).

Men i Hebreerbrevet 11 var det som patriarkerna inte sett det framtida uppfyllandet av Guds löften, inte bara de himmelska realiteterna (även om de är medräknade). Det finns mycket ont i den osynliga världen, så Johnsons gnostiska kategorier är inte vad Bibelns författare hade i tankarna.

RESPONS: Bill menar inte att den materiella världen är ond eller onödig. Han tror inte heller att den andliga endast är god. Läser man det översta citatet i sitt sammanhang är det uppenbart vad Johnson menar. Han talar om trons natur, "that we live by faith and not by sight" (2 Kor 5:7) och att vi behöver lära oss att se med Guds ögon på saker och ting. Sjukdom kan t.ex. verka vara en återvändsgränd och omöjlig att rubba, men Guds rike (vilket är osynligt) är överlägset och kan hela personen. Tro är att inse att Gud är god och har svaren på alla problem här på jorden. Naturligtvis är Guds makt större än allt som är att finna här på jorden. Detta är inte det minsta gnostiskt, oavsett hur man tolkar Hebreerbrevet 11.

Elitism

Bibeln talar för nödvändigheten att varje lem i Kristi kropp räknas som viktig och nödvändig, vilken gåva man än må ha (1 Korintierbrevet 12:14-25). Men Johnson talar upprepade gånger om en elitgrupp av kristna som ska vara större än alla andra grupper i kyrkohistorien. Naturligtvis kommer de att vara förbundna med hans rörelse och andra som anammar Latter Rain-villoläran. (International House Of Prayer, IHOP, i Kansas City är ett annat exempel). Till exempel:

"Mycket av motståndet mot väckelse kommer från kristna som drivs av själen. Aposteln Paulus kallar dem köttsliga" (Johnson: 47).

Han går vidare med att påstå att anden (utan stor bokstav i översättning, betecknande människans ande) som influerar sinnet skapar äkta lärande. Hans kategorier påminner om Watchman Nee, vars falska undervisning skadade mig tidigt i mitt kristna liv. Paulus lär inte att själen är problematisk och att människans ande är god. Väckelsepredikanterna som har äkta upplysning genom att följa sina andar i stället för själar är naturligtvis de som lyssnar på Johnson och andra sådana lärare. De är eliten, och resten av oss lämnas att försöka förstå Bibeln. Det är några få som har den äkta härligheten:

"Han lever i alla troende, men Hans närvaros härlighet kommer bara att vila över några få" (Johnson: 149).

De upplysta är del av "Elia generationen" (Ny ordning i Latter Rain-terminologin / New Order of the Latter Rain terminology):

"Men det blir ingen strid när sådana förfalskningar reser sig upp mot denna Elia generation som kommer att beklädas med himmelsk kraft på det mänskliga tänkandets Karmel berg" (Johnson: 150).

Hans attack på förnuftet är oförminskad.

RESPONS: Jag har tidigare påpekat hur Bill lyfter upp varje enskild troende som viktig. Det är inte ovanligt att han t.ex. avstår från att be för sjuka på konferenser och istället låter alla närvarande be för varandra i bänkarna. Hela hans poäng med boken är ju att *alla* kan göra rikets gärningar. Mindre elitistiskt blir det inte. Hans poäng med den sista tidens väckelse är inte att dessa kristna är *bättre*, bara att de väljer att tro på hela Guds ord och inte ignorera det som rör Andens kraft, vilket kyrkan bevisligen har gjort genom kyrkohistorien.

Citatet om motstånd mot väckelse är helt sant. Det är sällan de icke troende som genom kyrkohistorien har motarbetat väckelsen, utan det är den etablerade mainstreamkyrkan som gjort det. Precis som idag. Bills poäng är att kristna som inte kan acceptera något som går utöver intellektuellt resonerande (det är vad Bill menar med kristna som drivs av själen) kring tron avvisar Andens verk och kraft som villolära. Johnson skriver vidare i sammanhanget att den moderna kyrkan tror att nyckeln till väckelse ligger i mänskliga strategier och ansträngningar. När en församling börjar präglas av Guds närvaro och mirakler som sker stämplar den moderna kyrkan ibland detta som hädelse och osunt. Svårt att undvika att notera att det är precis vad DeeWay gör i sin artikel.

Bill skriver som jag sagt tidigare ingenting negativt om Bibeln eller Bibelläsning. Han skriver inte att vi endast ska ledas av vår Anden eller vår egen ande. Han instämmer helt enkelt med Bibeln ord om att vi ska låta oss ledas av Anden (Rom 8:11; 8:4 m.m.) Jag förstår inte

vad DeeWay grundar sitt återkommande påstående om att Bill skriver om en elit av väckelsepredikanter. Bill nämner inte detta alls i boken eller någon annanstans.

Låt mig förklara citatet om att Guds härlighet bara vilar över några få. För det första är citatet felöversatt från engelskan. Bill talar om kyrkohistorien och visar att Anden naturligtvis bor i alla kristna, men att hans manifesterade närvaro inte vilat över alla församlingar eller kristna. I den svenska översättningen låter det som om Bill talar om framtiden, men engelskan visar att han talar generellt, vilket förändrar innebörden en del. För det andra är det som Bill skriver sant utifrån kyrkohistorien och Bibeln. På samma sätt var det i Gamla Testamentet där Guds härlighet (ej samma som Andens närvaro) bara uppenbarade sig för några få personer och på några få platser.

Fideism

Många av dessa villfarelser är nära besläktade. Fideism är övertygelsen att tro fungerar oberoende av förnuft och inte behöver något rationellt bevis för dess giltighet. Fideism visar sig i detta påstående:

"När vi lär oss att lära oss den vägen [genom tro], öppnar vi upp oss till att växa i sann tro eftersom tro inte fordrar förståelse för att fungera" (Johnson: 47).

Än en gång missbrukar han begrepp från Hebreerbrevet 11. Till exempel, Abraham behövde förstå Guds löften för att tro på dem. Tro är inte frikopplad från rationellt innehåll i Skriften på det sätt den är i Johnsons fideistiska teologi.

RESPONS: DeeWay väljer att utelämana första delen av citatet eftersom det inte passar hans anklagelse. Sådär lyder det tillsammans med det han utelämnar:

"By faith, we understand. Faith is the foundation of true intellectualism. "När vi lär oss att lära oss den vägen, öppnar vi upp oss till att växa i sann tro eftersom tro inte fordrar förståelse för att fungera" (Johnson: 47).

Bill förkastar inte alls vikten av förståelse eller intellektet. Men han menar att tro behöver vara överordnat vårt förstånd. Det är sant som Bill skriver att Gud kan ge oss tro bortom vad som är sannolikt eller logiskt i en situation. Det finns ingenting fideistiskt med det Bill skriver.

Pietism

Johnson visar samma pietistiska tendenser som många i dagens evangeliska värld av mysticism. Han varnar för brist på "kraftmöten" och rädsla för upplevelser som kan leda oss bort från skriften. Sedan säger han:

"Men det är orättmätigt att tillåta fruktan hindra oss från att jaga efter en djupare upplevelse med Gud!" (Johnson: 92).

Han varnar: "Gud är större än Sin bok" (Johnson: 92). Den uppenbara innebörden är att vi måste ha utombibliska upplevelser för att inte leva som mindre (mindervärdiga?) kristna regerade av fruktan. Pietister förlitar sig alltid på upplevelser av högre slag för att bekräfta sina kristna upplevelser. [11]

RESPONS: Bill varnar mycket riktigt för brist på "kraftmöten" med Gud. Han menar också liksom DeeWay skriver att några låter sin rädsla hindra dem från att söka Gud. Men Johnson skriver *inte* att upplevelser bör leda oss bort som skriften, såsom artikelförfattaren skriver, utan:

*"Many fear experience because it **might** lead away from scriptures. The mistakes of some have led many to fear experiential pursuit...such fear causes a failure to the other extreme..."* (Bills highlighting)

Han skriver att några är rädda att erfarenheter med Gud *riskerar* leda till villfarelse. DeeWay får det att låta som om Bill säger att sanna upplevelser bör leda oss bort från Bibeln. Notera att Bill skriver att misstag har begåtts. Detta bör dock inte hindra oss att söka att erfara Gud närmare. Bill är medveten om att det finns två extremer, och vill inte att vi ska leva i någon av dem. DeeWay väljer att plocka bort sammanhanget så att Johnsons mycket balanserade resonemang inte kommer fram.

Min fråga till DeeWay är om inte han håller med om att Gud är större än sin bok? De flesta bibelläsare förstår att allting som Gud vill att vi ska veta om honom och Guds rike finns med i Bibeln. Låt oss gåvan att skilja mellan andar som ett exempel. Bibeln säger att gåvan existerar, men NT ger oss inga exempel på hur den fungerar i praktiken och upplevs av den som har den. Där får vi lita till vad de som lever i gåvan berättar och lärt sig av Gud. Johnson skriver:

"The Bible is the absolute word of God...while true to His Word, He does not avoid acting outside our understanding of it." (Johnson: 92)

Det är DeeWays ansvar att återge den person han kritiserar rättvist och korrekt. Det gör tyvärr inte DeeWay. Bills poäng i sammanhanget är att fariseerna hade mest bibelkunskap, men ändå enligt Jesus inte kände Gud eller förstod skrifterna (Matt 22:29). Prostituerade och skatteindrivare förstod vem Jesus var, men det gjorde inte de skriftlärdade. Bill betonar att bibelkunskap inte är nog, vi behöver också ha en relation med Gud och *erfara* Bibelns sanningar.

Slutsats

Den himmelska invasionen som främjas genom *When Heaven Invades Earth / När Himmelriket Tränger Fram* är i realiteten en invasion av teologisk villfarelse. Johnson säger att det inte finns någon sjukdom eller fattigdom i himlen, vilket är sant. Men det finns inte heller någon falskhet eller villfarelse i himlen. Johnsons potpurri av villfarelser är förbluffande i sin vidd. Hans är ett klassiskt fall av iver för en sak skild från teologisk sanning. I hans tänkande inlemmar iver för tecken och under (och den följande ändetidens väckelse) alla möjliga teologiska villfarelse, inklusive hans heretiska kristologi. Min slutsats är inte överdrivet sträng: att denna rörelse egentligen inte är från himlen, som det hävdas att den är. Många unga människor görs till mål och bedras av den. Mäktiga upplevelser i ett kristet sammanhang formar ett kraftfullt elixir som förslöar det teologiska förståndet. Jag vet för när jag var ung drogs jag in i en liknande rörelse baserad på upplevelser som jag tillät trumfa över sund biblisk exeges. Tack och lov räddade Gud mig från det där och ledde mig, genom Skriften, till det äkta evangeliet. Måtte många som är i klorna på denna falska väckelse skonas på samma sätt som jag.

Slutnoter:

[1] Bill Johnson, When Heaven Invades Earth – A Practical Guide to a Life of Miracles, (Shippensburg, PA: Destiny Image, 2003) 150. Alla påföljande citat från denna bok kommer att sättas inom parentes i min text

[2] Se [Critical Issues Commentary issue 103](#) för en diskussion om latter days-apostlar, Latter Rain-rörelsen och deras falska förståelse av ett "Elia kompani" som kommer att träda fram för att besegra Guds fiender.

[3] Se [Critical Issues Commentary issue 16](#) för en fullständig diskussion om 2 Korintierbrevet 3:6 och dess vanliga missbruk i kyrkan.

[4] Se [Critical Issues Commentary issue 65](#) för kontextuell och exegetisk analys som motbevisar denna misstolkning av Johannes 14:12.

[5] Denna definition kan läsas här: http://www.twincityfellowship.com/special/definition_of_chalcedon.pdf

[6] R C Sproul: [How Could Jesus be Both Divine and Human.](#)

[7] Ibid.

[8] Se [Critical Issues Commentary issue 23](#), "New Age Miracles."

[9] Se <http://www.ibethel.org/site/school-of-ministry> .

[10] Se [Critical Issues Commentary issue 63](#), "Antichrists and The Antichrist."

[11] Se [Critical Issues Commentary Issue 101](#), "How Pietism Deceives Christians."

Spara pdf och printa

AVSLUTANDE REFLEKTION

Jag har en djup respekt för att kristna har olika erfarenheter och åsikter. Bob Dewaay drivs säkert av en passion för sanningen och en rädsla för att människor ska hamna snett igenom Bill Johnsons undervisning. Samtidigt så är det mycket allvarligt att öppet kritisera andra ledare. Bibeln varnar oss flera gånger att inte döma de som står utanför vårt ansvarsområde och vänskapskrets. Om vi trots detta känner att det är viktigt att kritisera någon så behöver vi göra ett mycket grundligt jobb och lägga fram våra argument med respekt och kärlek. Dessutom är det vårt ansvar att återge personens åsikter korrekt och så positivt som möjligt. Förutom att det är kärlekens väg så stärks då även vår trovärdighet.

Tyvärr tycker jag att DeeWay misslyckas med allt detta. Han återger ingenting positivt kring Bills undervisning, tjänst eller person, och han har en ganska hård ton. Han har inte undersökt Bills undervisning tillräckligt väl då han hela tiden missförstår boken. Det hade räckt att lyssna på predikningar med Bill, undersökt deras skolas ämnen närmare eller läsa fler av hans böcker för att höra Bill själv tydligt motsäga Bobs fria tolkningar. Egentligen räcker det med att läsa boken, då sammanhanget kring de lösryckta citaten DeeWay använder gör tolkningarna omöjliga. Han drar också alla slutsatser till sin spets och överdriver det Bill skriver till oigenkännlighet. En klassisk varningsklocka värd att notera är att så gott som alla DeeWays allvarigare anklagelser och tolkningar inte går att läsa direkt i Bills citat. DeeWay utvecklar det Bill säger långt från det som faktiskt står.

Även om man bortser från alla fel och missförstånd så finner jag att DeeWays argumentation inte övertygar. Flera saker som han utpekar som villolära (t.ex. tanken att vi kan ha samma mirakeltjänst som Jesus) är vida spridd och inget unikt för den stream som Bill m.fl. tillhör.

Bob DeeWays avslutande ord om sitt eget förflutna tror jag förklarar en del. Han verkar som ung ha varit med i ett sammanhang (kan ha varit sunt eller osunt) som påminner honom om den nya karismatiska rörelsen. Bob har alltså på något sätt blivit bränd och

verkar ha en rädsla för den karismatik som t.ex. Bill Johnson förespråkar. Detta tycker jag lyser igenom emellanåt och det riskerar att fördunkla hans förmåga att bedöma boken med ett öppet sinne. Dessutom verkar DeeWay fokusera mycket på farorna i New Age (om man ögnar igenom hans hemsidor) och jag undrar om inte detta gör att han läser in detta i Bills bok.

Är du nyfiken på Bill Johnson och undrar över hans undervisning så rekommenderar jag dig att själv läsa hans böcker eller lyssna på mp3undervisning. Man ska aldrig bedöma någon utifrån dennes kritiker.

Hoppas min respons har varit till hjälp för ditt fortsatta reflekterande!
Jag önskar dig allt gott ifrån Gud!

/David Wellstam